

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Crédit agricole i Crédit agricole Corporate and Investment Bank / Komisja

(Sprawa T-386/21)

(2021/C 338/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crédit agricole SA (Montrouge, Francja) i Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (przedstawiciele: D. Beard, Barrister, i C. Hutton, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (w całości lub części) decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 kwietnia 2021 r. [C(2021) 2871];
- stwierdzenie nieważności (w całości lub części) grzywny nałożonej decyzją Komisji Europejskiej z dnia 28 kwietnia 2021 r. [C(2021) 2871];
- nakazanie Komisji Europejskiej podjęcia działań, jakich wymaga wykonanie wyroku Sądu zgodnie z art. 266 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą skargą i z kolejnymi etapami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych przez Komisję poprzez stwierdzenie, że skarżący brali udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu ze względu na cel:
 - Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd w ustaleniach faktycznych, stwierdzając, że zarzucane kategorie zachowań w związku z wymianą informacji stanowią naruszenia ze względu na cel, które mogą być częścią jednolitego i ciągłego naruszenia.
 - Komisja nie przeprowadziła analizy niezbędnej dla ustalenia, iż doszło do naruszenia ze względu na cel w odniesieniu do zarzucanych kategorii zachowań związanych z koordynacją.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych przez Komisję poprzez stwierdzenie, że skarżący brali udział w całościowym planie i że ich udział miał charakter ciągły.
 - Komisja nie wykazała, że skarżący brali udział w całościowym planie lub że mieli o nim wiedzę.
 - Komisja nie wykazała, że pierwszy lub drugi skarżący brał udział w naruszeniu ciągłym.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa przez Komisję poprzez przyjęcie, że drugi skarżący miał wiedzę o pewnych informacjach.
 - Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd w ustaleniach faktycznych, przyjmując, że przedsiębiorstwa miały wiedzę o wszystkich informacjach zawartych w czacie Bloomburga poprzez sam fakt zalogowania się na tym czacie. W konsekwencji Komisja błędnie zinterpretowała istniejące orzecznictwo bądź nadmiernie rozszerzyła jego stosowanie.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa i popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych przez Komisję przy obliczaniu kwoty grzywiny.
- Komisja w niedopuszczalny sposób odstąpiła od wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, ponieważ w obliczeniach nie uwzględniła wartości sprzedaży opartej na ostatnim pełnym roku zarzucanego naruszenia.
 - Komisja naruszyła zasadę równego traktowania przy ustalaniu współczynnika konkretnego efektu odstraszającego.
 - Komisja w niedopuszczalny sposób odstąpiła od wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, ponieważ nie posłużyła się najlepszymi dostępnymi danymi przy obliczaniu wartości sprzedaży.
 - Komisja popełniła błędy w ocenie, uwzględniając okoliczności obciążające i łagodzące.
 - Komisja popełniła oczywiste błędy w ustaleniach faktycznych, oceniając czas trwania zarzucanego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Société générale i in. / SRB

(Sprawa T-387/21)

(2021/C 338/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société générale (Paryż, Francja), Crédit du Nord (Lille, Francja) i SG Option Europe (Puteaux, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że następujące przepisy rozporządzenia SRM, rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia delegowanego nie mogą być stosowane:
 - art. 69 ust. 1, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 oraz art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;
 - art. 4 ust. 2, art. 6 i art. 7 rozporządzenia delegowanego, a także załącznika I do tego rozporządzenia;
 - art. 4 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-383/21, Banque postale / SRB, lub podobne do nich.
